

Dosarul nr. 2ra-1180/21

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. A. Costiuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, D. Dulghieru, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Roman Lungu, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olesea Lungu împotriva lui Roman Lungu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Căușeni cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 10 ianuarie 2020, Olesea Lungu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Roman Lungu, solicitând determinarea domiciliului copilului minor, XXXXX, născută la XXXXX, cu mama.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în anul 2017 a încheiat căsătoria cu pârâtul. La XXXXX s-a născut fiica XXXXX.

În anul 2018, aflându-se la muncă peste hotarele țării împreună cu pârâtul, ultimul, fără ca ea să cunoască, a depus o cerere cu privire la desfacerea căsătoriei. Cauza a fost examinată în lipsa sa și prin hotărâre judecătorească, căsătoria a fost desfăcută la 01 aprilie 2019. La emiterea hotărârii date, rezultând din cerințele formulate, instanța nu s-a pronunțat în privința determinării domiciliului copilului minor, ceea ce a condus la înaintarea prezentei acțiuni. Acest aspect este important pentru perfectarea ulterioară a actelor.

Reclamanta a precizat că, fiica XXXXX este de o vârstă fragedă, se află în custodia sa și locuiesc împreună la părinții ei, pârâtul fiind plecat peste hotare.

De asemenea, a menționat că, la locul de trai este caracterizată pozitiv, intenționează să procure un imobil, dispune de surse financiare pentru întreținerea copilului minor, precum poate crea fiicei condiții adecvate pentru trai și dezvoltare.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Olesea Lungu și s-a stabilit domiciliul copilului minor XXXXX, anul nașterii XXXXX, cu mama Olesea Lungu; s-a încasat de la Roman Lungu în beneficiul Olesei Lungu cheltuielile judiciare în valoare de 2000 de lei moldovenești.

Prin decizia din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Roman Lungu și s-a menținut hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central.

În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, apelantul Lungu Roman a contestat hotărârea primei instanțe doar în partea încasării cheltuielilor de judecată, invocând că acestea sunt neîntemeiate, pe motiv că, pârâtul a fost de acord cu stabilirea domiciliului copilului minor, iar reclamanta nu a respectat procedura prealabilă în acest sens.

Cu referire la temeinicia cerinței înaintată de către Lungu Olesea cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a considerat, că prima instanță corect a apreciat realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil al cheltuielilor judiciare suportate de către reclamantă.

Astfel, potrivit bonului de plată seria EO nr. 093439 din 13.11.2020 prezentat la materialele cauzei, Lungu Olesea a fost asistată și a beneficiat de serviciile juridice ale avocatului Tuhari Igor, suportând cheltuieli în sumă de 2000 de lei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelantului, precum că reclamanta Lungu Olesea nu ar fi respectat procedura prealabilă, astfel nefiind îndreptățită de a solicita încasarea cheltuielilor judiciare, pe motiv că, la caz nefiind aplicabile dispozițiile art. 97 alin. (3) CPC.

Or, la cazul dat, acordul tatălui Lungu Roman, în vederea stabilirii domiciliului copilului minor, nici nu putea fi luat chiar și așa cum interpretează apelantul ca o cale prealabilă în baza art.63 CF, deoarece din actele cauzei rezultă că, avizele expediate în adresa lui Lungu Roman, erau restituite cu mențiunea ”destinatar plecat”.

În acest sens, recunoașterea cerinței privind stabilirea domiciliului copilului minor de către pârâtul Lungu Roman, prin intermediul avocatului deja în cadrul ședinței de judecată, nu-l exonerează pe ultimul, de la compensarea cheltuielilor suportate de către reclamanta Lungu Olesea, or, ultima în temeiul art. 96 CPC este în drept să-i fie acoperite cheltuielile ce rezultă din prezentul proces.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță apreciind quantumul cheltuielilor de judecată pe care trebuie să le suporte reclamanta, corect a stabilit, raportat la complexitatea activității prestate de avocat, durata ședințelor de judecată, complexitatea cauzei, aportul avocatului, precum și natura litigiului și corect a ajuns la concluzia că, suma de 2000 de lei este suficientă și rezonabilă, avându-se în vedere durata și natura litigiului în care s-a prestat asistența juridică.

La 14 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.82) și ulterior la data de 15 iunie 2021, Roman Lungu, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe în partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată și a deciziei instanței de apel prin care a fost respinsă cererea de apel, rejudecarea în această parte a cauzei civile și respingerea cererii date.

În motivarea recursului s-a invocat că nu exista un litigiu referitor la determinarea domiciliului copilului minor, deoarece nu a avut anumite obiecții la faptul că domiciliul fiicei era la domiciliul mamei. Mai mult decât atât, a recunoscut

acțiunea, nu a avut nimic împotriva stabilirii domiciliului copilului cu mama. În aceste condiții, reclamanta, fără existența unor divergențe referitor la domiciliul copilului minor, a optat să se adreseze în instanța de judecată, nu a respectat procedura prealabilă, care ar fi putut conduce la evitarea acestui litigiu și respectiv urmează să își asume cheltuielile pentru asistență juridică și taxa de stat. Or, a fost de acord ca domiciliul copilului minor să fie stabilit cu mama, nu a înaintat a pretenții referitor la stabilirea domiciliului cu alt părinte. Astfel, acțiunea a fost înaintată fără temei și fără a fi motivată necesitatea reală de a fi stabilit domiciliul copilului prin intermediul instanței de judecată.

La fel, a indicat că, de către reclamantă nu a fost înaintată vreo solicitare extrajudiciară prin care să își dea acordul notarial, în cazul în care ar fi avut nevoie de un astfel de acord. În opinia sa, instanțele au aplicat eronat legea.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 30 iunie 2021 (f.d.107) și a fost recepționată la 05 iulie 2021, conform avizelor de recepție (f.d.109-110).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 24 martie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 14 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.82) și ulterior la data de 15 iunie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei către participanții la proces la 14 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.76). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Roman Lungu, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Roman Lungu, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Roman Lungu, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Roman Lungu, reprezentat de avocatul Elisaveta Caragia, împotriva deciziei din 24 martie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat